

en lånegrænse på 60 pct., og det vil forringe vilkårene for landmændene. Derfor har det været afgørende for Venstre, at vi i udvalgsarbejdet prøvede at få mere viden om, hvad konsekvenserne ville være: Ville der komme nogle indlåsningskonsekvenser ved tynde obligationsserier, osv. osv.? Det har vi ikke fået helt klart styr på endnu, og fru Kirsten Jacobsen ved jo også, at realkreditloven skal ændres, hvis vi skal arbejde med nogle andre lånegrænser.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kunne høre på hr. Jens Hald Madsen, at jeg selvfølgelig ikke tog fejl, når jeg mente, at hr. Jens Hald Madsen kender realkreditloven udmærket, for det benyttede han sig fint af ved at tale om noget andet.

Det handler jo om, at de økonomiske konsekvenser, som Venstre ikke er i stand til at overskue i dag, var Venstre i hvert fald delvis i stand til at overskue den 21. maj, da udvalget afgav betænkning. Venstre skriver jo i sit betænkningsskildring, at man vil lave en delvis liberalisering af loven ved at hæve den nuværende grænse mellem enheds- og tolagsbelåning fra 45 pct. til 60 pct., og så er der jo kun de sidste 10 pct. tilbage.

Men det, der er sket, og det, der vel nok er sandheden, er, at da betænkningsskildringen var skrevet, fandt Venstre ud af, at det ville være værre end at stemme for forslaget i dets oprindelige form, for nu ville det være helt sikkert, at DLR i hvert fald ikke kunne fortsætte. Men i stedet for at indrømme det skriver man denne skildring, som er så morsom, fordi argumenterne er helt, helt anderledes. Og hr. Jens Hald Madsens tale var endnu mere anderledes end tillægsbetænkningen, for nu er det indlåsningseffekten, man taler om, så nu er vi tilbage ved førstebehandling. Vi har fået utallige svar på spørgsmålet om det punkt, det var vi for længst færdige med den 21. maj.

Men lad mig slutte med at sige, at jeg kan konstatere, at de liberale partiers tale om, at man er imod monopoler, holder kun, til man skal trykke på knapperne. Så finder man nogle begrundelser for, hvorfor liberalismen alligevel skal forblive i lommen, og det tager vi til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 6 (FP og DF) stemte for, 101 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.

(Fremsat 9/4 96. Første behandling 17/4 96. Betænkning 23/5 96. Anden behandling 28/5 96. Tillægsbetænkning 29/5 96).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten har stillet et ændringsforslag, som forringer SF's forslag, selv om vi synes, SF har stillet et udmærket forslag. Men det er ment som en udstrakt hånd til regeringen, et tilbud om en sikker sti, så den kan liste sig ud af det hjørne, den har malet sig op i.

Der er ingen – heller ikke regeringen – der synes, det er fornuftigt, at mennesker, der forsøger at gennemføre en uddannelse om aftenen, samtidig med at de har et fuldtidsarbejde, bliver tvunget til at vælge mellem at droppe uddannelsen eller at miste både løn og dagpenge, hvis de f.eks. bliver sæsonfyret. Der er ingen, der synes, at netop den gruppe, som i et og alt opfylder alle de krav, systemet stiller om flid, arbejdsomhed, god vilje og initiativ til at videreuddanne sig, skal rammes på brødet. Jeg er derfor meget spændt på, hvor stærkt regeringspartierne medlemmer i grunden ryster på hånden, når der skal stemmes om lovforslaget, som de efter det sidste forlydende alligevel vil stemme imod.

Ole Vagn Christensen (S):

Vi ryster ikke på hånden!

Jeg synes, man skal tage i betragtning, at ministrene har tilkendegivet i henholdsvis til lægsbetænkningen til lovforslag nr. L 14 og i betænkningen til dette lovforslag, at der er en erklæret vilje til at finde en løsning for arbejdsomme lærerstuderende ved aftenseminariet. Men ministrenes modeller rejser mange spørgsmål, og det er også via et svar fra arbejdsministeren tilkendegivet, at skal orlovsbestemmelserne ændres, skal der foretages nogle lovændringer.

Enhedslistens forslag går ud på, at for at kunne modtage dagpenge skal man have fulgt undervisningen i ét semester. Dette giver os tid til at sikre, at ingen kommer i klemme, og det lægger regeringens oplæg til en løsning af problemet også op til. Men Enhedslistens forslag efterlader umiddelbart spørgsmålet: Bekæmper det passiviteten, og fremmer det aktiviteten? Det har vi ikke fuld klarhed over i dag, og derfor har vi stillet en række spørgsmål, så vi kan være bedre rustet, når der i den kommende samling skal findes en løsning, der sikrer, at arbejdsomme lærerstuderende ikke kommer i klemme, så de må vælge passiviteten frem for aktiviteten.

Vi udtrykker os på den måde, fordi vi vil understrege, at ingen kan være tjent med, at de løsninger, vi finder frem til, ikke også kan fremme den aktivitet, der er lagt op til i den arbejdsmarkedspolitik, regeringen har fremlagt. Det er jo ingen hemmelighed, at vi er meget betænkelige ved alt det, som kan fremme passivitet, og som kan fremme, at folk ikke kommer ud af deres situation.

Og det er også svaret til Enhedslisten. Jeg mener helt klart, at den måde, Enhedslistens forslag er formuleret på, på ingen måde giver større sikring end det forslag, regeringen har formuleret. Derfor kan vi ikke stemme for Enhedslistens forslag, også fordi det efterlader en række spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er altså den fundamentale forskel, at Enhedslistens har stillet et forslag, mens regeringen – eller i hvert fald Socialdemokratiet – kun er fremkommet med et betænkningsskud, hvor man skriver, at man har til hensigt at undersøge nogle problemer.

Men det beklagelige er, at den hensigt udtrykte man allerede i betænkningsskudet til L 14, og L 14 blev mig bekendt vedtaget for et halvt år siden. Der er ikke sket en snus siden, og resultatet er, at en hel årgang falder på gulvet. Det konkrete resultat er formodentlig, at Århus Aftenseminarium må lukke, fordi det ikke har fået ansøgere nok, og at Københavns Dag- og Aftenseminarium ikke kan varetage fuld aftenundervisning med alle linjefag, fordi der ikke er ansøgere nok.

Hovedproblemet er præcis, at man faktisk tvinger folk til passivitet i modsætning til aktivitet. Man tvinger nemlig folk til at vælge safety first og ikke påbegynde en uddannelse, fordi de kan indse, at de bliver nødt til at afbryde den af frygt for at blive fyret på et senere tidspunkt. Det er problemet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er ærlig talt lidt trist her på sidstedagen inden sommerferien at høre Socialdemokratiets ordfører sige: Vi kan godt se, der er et problem, men vi skal nok tage det op engang til efteråret.

Vi ved, at det drejer sig om folk, som gerne vil have lov til enten at starte på en uddannelse, samtidig med de har arbejde, eller gerne vil fortsætte med en uddannelse. Men det er Socialdemokratiet sådan set ligeglad med; det enkelte menneske er bedøvende ligegyldigt, og man kan jo altid tage sagen op senere og overveje, om der eventuelt skal gøres noget.

Jeg synes, det er positivt, at Enhedslisten har stillet dette ændringsforslag, og jeg kunne ærlig talt ønske, det var mig selv, der havde gjort det. Vi har diskuteret det meget, men i hvert fald støtter vi ændringsforslaget, for det giver en mulighed for nogle, der ellers ville komme gevaldigt i klemme.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I betragtning af, at regeringspartierne og deres støttepartier i forbindelse med arbejdsmarkedetsreformen skrev i betænkningen, at man ville se på problemet, hvis det opstod, er det underligt, at man ikke vil se på problemet, når det rent faktisk er opstået.

Antallet af studerende ved Københavns Dag- og Aftenseminarium er halveret, og antallet af studerende på dag- og aftenseminariet i Århus – som jo ikke længere kan kaldes et aftenseminarium – er så ringe, at man er nødt til at ned-

lægge det. Baggrunden herfor er helt entydigt de lovændringer, der skete i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen, og derfor er det uforståeligt, at Socialdemokratiet ikke kan se, at tiden nu er inde til at ændre reglerne.

Så siger man, at vi kan vende tilbage til problemet til efteråret. Det kan vi selvfølgelig godt gøre, men jeg har også en fornemmelse af, at Socialdemokraterne ikke ønsker, at et forslag, vi andre har fremsat, skal blive vedtaget. Det er ikke første gang, vi oplever det, men hvis de kommer på bedre tanker til efteråret, vil vi ikke undlade at rose dem til den tid, skal hr. Ole Vagn Christensen vide. Det storsind er vi i besiddelse af.

Med hensyn til ændringsforslaget fra Enhedslisten har vi også prøvet at spørge Socialdemokratiet, om ikke det var en idé at lave en lille løsning, en meget lille løsning. Men heller ikke dette var muligt, og det betyder selvfølgelig, at vi vil stemme imod Enhedslistens ændringsforslag, for vi er jo ikke tilhængere af at forringe vores eget, udmærkede forslag. Hvis det kunne have ladet sig gøre at få ændringsforslaget vedtaget, var situationen en anden, men hr. Ole Vagn Christensen og regeringspartierne har meddelt, at det vil man ikke være med til.

Vi beklager meget, at den ændring, vi nu har foreslået, ikke kan komme igennem. Men nu må vi jo se, om det, regeringspartierne har skrevet i betænkningen, kun er luft, ligesom da de udtalte sig i december. Er det tilfældet, skal vi nok minde hr. Ole Vagn Christensen om det, men er det det modsatte, skal vi nok rose hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

Det sidste, hr. Aage Frandsen sagde, er jeg helt enig i, for sådan er de politiske vilkår.

Men hensyn til det andet, der blev sagt af fru Jette Gottlieb og fru Annette Just: Der er ingenting, der forhindrer, at vi får tid til at få tingene undersøgt eller ødelægger ministrenes muligheder for at få deres tanker nedfældet, så der kan foreligge et forslag. Jeg må også gå ud fra som ganske givet, at når det fra ministrenes side tilkendegives, at de ønsker at arbejde med for at finde løsninger, som fremmer aktiviteten i stedet for passiviteten, skyldes det, at den vilje, der er nødvendig for at nå målet, også er til stede.

Jeg vil gerne understrege, at der er ingenting, der taler for, at man ikke kan gå i gang med uddannelserne. Der er ingen forskel mellem det forslag, fru Jette Gottlieb har stillet, og bemærk-

ningerne i betænkningerne: Man kan gå i gang både før og efter den 1. januar, hvor jeg har forstået, at det første semester udløber, så der er god tid til, at vi virkelig kan finde den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er jo smukt at høre Socialdemokratiets repræsentant stå her og sige: Der kan måske godt være et problem, men ministeren skal have en fair chance for at samle tankerne hen over sommeren, og så kan vi måske engang i løbet af efteråret se og overveje osv.

Men det er altså ikke den slags input, man skal give til folk, der står midt i en uddannelse eller overvejer, om de skal starte på en uddannelse, samtidig med at de har et job. Det er simpelt hen at skabe usikkerhed hos den del af befolkningen, der gerne vil træne sig op og få en bedre uddannelse. Jeg troede i øvrigt, at Socialdemokratiet mente, det var en god idé, at vi alle sammen skulle tage en uddannelse i vores fritid, men nu står Socialdemokratiet altså og siger: Vi må bruge længere tid til det, for vi har jo ikke kunnet overskue alle konsekvenserne i løbet af det sidste halve eller trekvarte år, hvor vi har behandlet lovforslaget.

Hvad er det dog for noget? Helt ærligt: Jeg synes, det er lidt af en skamplet på dansk folkestyre, at ministeren ikke har kunnet gennemtænke problemerne i tiden fra førstebehandling og til nu. Det er sagt hele vejen igennem, og det er ærligt talt forkasteligt.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er altid en tid til at blive klogere – også for regeringen, og den skal nok få kredit. Men i den tid, der går, mister nogle mennesker altså nogle vilkår, og den situation er opstået hver eneste dag, siden lovforslag nr. L 14 blev vedtaget. På grund af den nugældende lov er der hver eneste dag folk, der kommer i en situation, som ikke er gavnlige for deres aktivitet, for deres ønske om at tage en uddannelse og for deres vilje til at gennemføre den. Det er det, der er problemet, og det viser sig i praksis ved, at folk rent faktisk ikke melder sig til en uddannelse, fordi de er bekymret for deres situation.

Det koster noget hver eneste dag, vi venter, og derfor er det også af betydning, om vi vedtager noget i dag og ikke venter et halvt år. Det er også lidt tvivlsomt med vores tillid til, at man

vil gøre noget om et halvt år: Når man foreløbig har haft et halvt år til at opfylde det betænkingsbidrag, der blev skrevet for et halvt år siden, hvorfor skulle vi så tro, det gik bedre næste gang? Men som sagt: Der er tid til at blive klogere!

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 9 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 16 (SF, FP og EL) stemte for, 89 (S, V, KF, RV, CD og DF) imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 242: Forslag til lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren.

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96. Anden behandling 28/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 3 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 241: Forslag til lov om forsyningspligt og visse forbrugerforhold inden for telesektoren.

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96. Anden behandling 28/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 3 (EL).

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 243: Forslag til lov om offentlig mobilkommunikation.

Af forskningsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 16/4 96. Første behandling 26/4 96. Betænkning 21/5 96. Anden behandling 28/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.